

Fotbal v kraji

MAREK JANDÍK:
Začne ještě hrát?

MICHAL ČERNÝ:
Chci dva postupy

PETR PRŮCHA:
O pauze i divizi

V&H PRINT
TISKÁRNA
HLÁVKO s.r.o.

*Tiskneme pro vás
ve dne i v noci ...*
www.vhprint.cz

VIRTUAL STUDIO
PARDUBICE

Kongresové Centrum, Palác Pardubice

První virtuální studio v Pardubicích

Plně vybavené virtuální studio na online eventy.

- lokace - OC Palác Pardubice - 3. patro
- dostupné parkování
- kompletní zázemí kongresového centra
- možnost občerstvení přímo na místě
- flexibilita a individuální přístup k vašim specifickým požadavkům
- dvě plně vybavená studia:
 - 1) s LED stěnou
 - 2) s green screen klíčovacím pozadím
- čtecí zařízení
- navrhujeme pro vás technické řešení
- pomůžeme s návrhem obsahu eventů
- grafické zpracování, režie a dramaturgie
- přenos do veřejného online prostoru: YouTube live, Facebook, Instagram, atd. nebo na vaše stránky
- přenos do zabezpečené klientské sekce popřípadě placeným/free privátním přenosem po udělení hesla

Vhodné pro:

- online školení trenérů a rozhodčích
- konference a valné hromady, výroční schůze
- webináře
- instruktáže
- online tréninky
- tiskové brífinky

Pro konkrétní nabídku zajištění Vaší akce nás kontaktujte.

MÁŠA
AGENCY

Bratřů Veverkových 680
Pardubice, 530 02
www.masa-agency.cz

Radek Mašík
T +420 606 761 267
E radek@masa-agency.cz

David Kantor
T +420 724 564 222
E david@masa-agency.cz

**!! DESATERO PRO
RESTART SOUTĚŽÍ**

1. PŘESTUPY DO
14.5.2021
2. RUŠÍ SE
KOMPENZAČNÍ
POPLATKY
3. ZAČÍNÁ SE VŽDY
PODZIMEM
4. KONČÍ SE ZA VŠECH
OKOLNOSTÍ DO 30.6.
5. MUSÍ SE ODEHRÁT
PŘES 50% UTKÁNÍ V
SOUTĚŽI
6. ODEHRAJEME
MAXIMUM UTKÁNÍ
7. ZA ODEHRANÁ SE
POVAŽUJÍ I
KONTUMOVANÁ
8. KARANTÉNA NENÍ
KONTUMACE
9. NA KONCI POUŽIJEME
KOEFIČIENT
10. PLOŠNĚ ZATÍM NIC
NERUŠÍME -
BOJUJEME !!

@ Jan Pauly
www.fotbal.cz

Vážené fanyšky a fanoušci fotbalu,

mandát nynějšího výkonného výboru krajského svazu skončil 24. února. Kvůli covidové situaci byl posunut termín konání valné hromady KFS na 9. dubna. Tuto prodlevu je nutné překlenout.

Byl jsem výkonným výborem pověřen zajištěním chodu do nadcházejících voleb. Zároveň platí, že stávající komise pokračují ve svém fungování až do doby, kdy nový VV jmenuje komise nové dle svého rozhodnutí.

Máme v tuto pochmurnou dobu navíc tři dobré zprávy.

Pozice grassroots trenérů mládeže bude pokračovat i v roce 2021. Se spuštěním činnosti počítáme předběžně od 1.4., kdy snad již dojde k uvolnění sportovní v rámci celé republiky. Chceme doplnit jejich stav na pět, tak aby každý okres měl jednoho.

Zadruhé se podařilo udržet všechny projekty z loňského roku. Jsou finančně zajištěny a nový VV bude mít možnost je uskutečnit.

Zatřetí výkonný výbor FAČR schválil přidělení Regionální fotbalové akademie do Královéhradeckého kraje. Je to stěžejní záležitost, tak aby z našeho kraje neodcházeli nejlepší děti do Pardubické akademie.

Děkuji.

Václav Andrejs,
předseda KFS

OBSAH:

Fotbalová osobnost: Libor Zbořil, člen Sboru rozhodců FAČR	4 - 5
Votrok krajský přebor: Marek Jandík, kapitán Spartaku Police nad Metují	6
Votrok krajský přebor: Petr Průcha, trenér Cidliny Nový Bydžov	7
AM GnoI. A třída: Jaroslav Bitnar, předseda Slovanu Broumov	8
JAKO I. B třída, skupina A: Pavel Machát, záložník FK Nová Paka	9
JAKO I. B třída, skupina B: Michal Černý, záložník FC Nový Hradec Králové	10
ČFL: Pavel Krmaš, asistent trenéra FC Hradec Králové B	11
Divize C: Miloš Dvořák, trenér MFK Trutnov	12
Mládež: Aleš Vávra, trenér starších žáků Jiskry Hořice	13
Mládež: Ondřej Nejman, šéftrenér mládeže FK Náchod	14
Fotbalová osobnost: Iva Reichlová, fotografa	15
OFS Hradec Králové	16

Fotbalový časopis
o kopané
Královéhradeckého kraje

Vydává: FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce:
Habrmánova 192/2, 501 01 Hradec Králové

Kontaktní osoby:
Ing. Michaela Zimová, predplatne.fotbalvkraji@seznam.cz

Grafické zpracování: Iveta Vrbová

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 15368, ISSN 1214-8067, IČO:22881107, č.ú:246291098/0300

Vychází v úterý v době fotbalové sezony.

Uzávěrka vydání: neděle

Nevyžádané fotografie a rukopisy se nevracejí. Příspěvky čtenářů a dopisovatelů nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce. Příspěvky honorujeme pouze na základě vzájemné

dohody s autory. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků dopisovatelů krátit.

FOTOGRAFIE NA TITULNÍ STRANĚ:

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl

V okrese přeboru mladší přípravky na Rychnovsku se v září utkal tým Černíkovic B se společenstvím Kostelec nad Orlicí/Častolovice A.

Baví mě hledat pravdu. Umím číst mezi řádky

Je fotbalovým i hokejovým nadšencem. Proto se angažuje ve sportech svého srdce. Právnick Libor Zbořil z Hradce Králové vypráví například o kauze Sparta versus Martin Hašek.

Jste členem sboru rozhodců fotbalové asociace. Jak jste se do něj dostal?

Možná to je mým věkem, ale už si nepamatuji, jak to bylo přesně. Jen vím, že jsem kdysi byl osloven s nabídkou, zdali nemám zájem být členem tohoto nově zřízeného orgánu na FAČR. Líbilo se mi, že členy Sboru rozhodců nejsou žádní zaměstnanci či osoby jinak závislé na FAČR, ale právníci mající rádi sportovní právo. Jelikož miluji fotbal a sportovní právo, pro mne to byla jasná volba a členem jsem doposud.

Co tato funkce obnáší?

Abyste nějakou funkci mohl vůbec přijmout, musíte nejprve vědět, proč to chcete dělat. Advokáci děláme asi 25 let a za tu dobu jsem přijal mnoho výzev. I když člověk neustále sedí jednou řítí na více židlích a neví kam dříve skočit, vše kolem sportu miluji a neváhám této činnosti obětovat čas. Osobní pocit a uspokojení je pro mne nejdůležitější. Na druhou stranu jde i o prestižní funkci, protože se nepostěší každému být členem Sboru rozhodců a navíc se zde potkávám s odborníky ve svém oboru. A co přesně funkce obnáší? Díky mé funkci mohu sám či s dalšími členy rozhodovat spory mezi kluby či hráči, trenéry a tak nebýt jen advokátem, ale i téměř soudcem. Z pozice advokáta většinou v soudních síních musím poslouchat soudce, ale tady je to jinak. Většinou já či společně s kolegy určujeme směr a pravidla řízení. Hledat pravdu mne baví a mám výhodu, že umím číst i mezi řádky.

Spolurozhodoval jste například případ Martina Haška. V čem byl zálučný?

Ano je pravdou, že jsem byl jedním ze tří rozhodců, kdo se podílel na rozhodování sporu mezi Spartou a Martinem Haškem ml. Zálučný? To bych neřekl. Shodli jsme se na tom, že je to v naší historii zatím největší kauza mezi klubem a hráčem, ale přesto jsem k této kauze přistupoval jako k jiné. Určitě to byl hodně právně a časově

složitý spor, protože se muselo i pracovat s judikáty CAS a vědět, jak v obdobných kauzách se rozhoduje na mezinárodní úrovni. V této kauze, kde naše jména rozhodců měla zůstat utajená a veřejnosti neznámá, se z počátku strhla na mou hlavu, a to ze stran několika profesionálních hokejistů a fotbalistů, nečekaná lavina negativních názorů, což bylo způsobeno zejména nedostatečnou informovaností a nevědomostí.

Jak se to stalo?

Víte, jsem taky ze své pozice prezidenta výkonného výboru České asociace hokejistů, vnímám jako ochránce profesionálních hokejistů extraligy a 1. národní ligy, tedy ochránce hráčů. Bohužel po zveřejnění, že mne Sparta nominovala za sebe jako rozhodce do daného sporu, někteří hráči nabyli dojmu, že zastupuji Spartu proti hráči. Naštěstí se toto brzy vysvětlilo a i hráči, které zastupuji, zjistili, že to je jinak a uznali, že nominace mé osoby do Sboru rozhodců je vlastně velmi prestižní ocenění jako specialisty na sportovní právo. Sbor rozhodců celkově, rovněž tak jednotliví rozhodci, jsou vnímáni jako nestranní ochránci, kteří vždy budou hájit zájmy pouze sportu a hlavně nikomu nebudou nadřizovat. Obecně platí, že každá ze znesvářených stran má právo si vybrat z celé řady rozhodců jednoho člena do rozhodčího senátu. Jak učinila Sparta, měl stejnou možnost volby i Martin Hašek a následně oba rozhodci vybraní stranami vyberou taktéž z řad Sboru rozhodců svého předsedu. Jen za sebe mohu říct, že vždy jsem se rozhodoval zcela objektivně, bez emocí a stejně tak jako v jakékoliv jiné kauze, tak i v případě Sparta vs. Hašek, mě zajímala pouze pravda.

Můžete okomentovat výsledek?

Nemám co komentovat. Naše rozhodnutí v prvním stupni je veřejně známé a trvám si na něm. Jelikož u nás spor neskončil a došlo k odvolání, určitě mne zajímá, jak spor dopadne a

až kam se spor dostane. Jediné, co mohu komentovat, jsou nepravdivá a dehonestující tvrzení Martinova táty, která vypustil do veřejného prostoru na adresu mé osoby a dalších členů Sboru rozhodců. Víte v některých věcech jsem velmi jednoduchý a každý, kdo mne zná, tak ví, že nikomu nedovolím špinit mé jméno v očích mé přítelkyně, děti a blízkého okolí. Už jsem někde s nadsázkou řekl, že mi je líto doby, ve které žijeme, neboť v dobách minulých bych Martinu Haškovi st. vmetl bílou rukavici do tváře a vyzval jej na souboj. Nyní aktuálně mohu jen sdělit, že Martin Hašek st. na moji předžalobní výzvu nereagoval, svá nepravdivá a dehonestující tvrzení nedoložil, veřejně se neomluvil, a tudíž nyní připravuji žalobu. Zastávám názor, že nikdo nemůže veřejně pošpinit druhého bez jakéhokoli důkazu a každý si musí nést důsledky svého chování.

Jaké další zajímavé kauzy jste řešil?

Nechci být konkrétní, ale pár kauz už to bylo a jednalo se vlastně vždy o peníze, které hráč či trenér požadoval po klubu či klub po klubu jiném. Samozřejmě spor Sparta vs. Hašek byl v mé dosavadní kariéře ten největší.

Na co se ve své právní praxi specializujete?

I když je naše advokátní kancelář ARROWS relativně mladá, společně s dalšími partnery jsme ji zakládali začátkem roku 2018, tak se v advokacii pohybuji již přes 25 let. Zprvu jsem se věnoval generální praxi, ale záhy jsem pochopil, že pokud chci v advokacii něčeho dosáhnout, musím vybudovat silný tým, velkou advokátní kancelář plnou schopných kolegů, kteří se budou plně věnovat užší specializaci, ve které budou jedničky svého oboru a společně poskytneme klientovi komplexní právní poradenství na nejvyšší úrovni.

Co z toho vyplynulo?

Sám jsem se tedy začal profilovat zejména v oblasti trestního, korporátního a rodinného práva. Nicméně v posledních letech se plně věnuji také svojí srdcovce, a tou je sportovní právo. Každopádně naše poradenská skupina se nevěnuje pouze advokacii, ale rovněž jednu střechu s námi sdílí kolegové z daňového a účetního týmu, nesmím opomenout ani kolegy zabývající se pojištěním a rovněž oddělení dotací, kde se krásně dá skloubit moje zaměření na sportovní právo, protože se zároveň angažuji v rámci dotačních programů právě pro malá sportoviště a obce, která chtějí svá zázemí pro nadějně sportovce zvelebit, ale bohužel jejich základní rozpočty jsou nedostatečné. V neposlední řadě jako jeden ze společníků mám svou rozhodovací pozici v boardu celého holdingu ARROWS advisory group.

Ve sportu čím dál víc rozšiřujete obzor. Je to tím, že odmalíčka sportujete?

Bez sportu bych nebyl, jaký jsem, a celý můj život je spojen se sportem. Hodně lidí ví, že jsem Hradečák, a že jsem od 6 let hrál fotbal za FC Hradec Králové až do dorostu. Když jsem šel na vysokou školu do Brna, tak jsem měl velký sen, stát se právníkem a hrát profi fotbal. Věřil jsem, že se tyto obě věci se dají zvládnout. Nakonec to nedopadlo.

Z počátku šlo vše podle plánu a v Brně jsem měl

Advokát Libor Zbořil, člen Sboru rozhodců FAČR.

Foto: Archiv L. Z.

zařizeno hostování v LERK Brno, bohužel mi ale praskl přední zkřížený vaz a profisport pro mne skončil. Fotbal mne naučil být týmový hráč, naučil jsem se disciplíně a respektu k druhým. V práci to mám stejné jak ve sportu. Hrozně nerad prohrávám a rád se obklopuji šikovnými lidmi, kterým rád uděluji směr, ale taktéž se nechám poučit.

Sportujete pořád?

I když vzhledem ke svému povolání advokáta, se může zdát, že nejsem aktivním sportovcem a jsem celé dny zavřený pouze v kanceláři, tak opak je samozřejmě pravdou. Jelikož mám problémy s koleny, tak výběr sportů mám omezený. V poslední době jsem propadl kouzlu veslování, kdy na své postavě pravidelně pracuji právě díky veslu, které jsem si vzhledem k situaci ve společnosti, pořídil rovnou domů a v této covidové době je to pro mne výborný únik od každodenních starostí. Nesnáším alibistické řeči, že v této době nic nejde dělat a tím si odůvodnit pro přibírání na váze. Nepotřebujete doma mít vybavenou posilovnu, abyste mohli sportovat. Stačí mít chuť něco dělat a věřte, že tělo vám to v budoucnu vrátí.

Jste také prezidentem České asociace hokejových hráčů. Co tato práce obnáší?

Účelem České asociace hokejistů, která vznikla v roce 2014, je právní ochrana profesionálních hráčů ledního hokeje. Od samého počátku naše advokátní kancelář zastupovala hráčskou asociaci a jednotlivé hráče a přibližně před dvěma lety, kdy se mi již nelíbilo kam asociace směřuje, jsem sdělil, že buď přestaneme asociaci zastupovat, a nebo jsem nabídl novou vizi, kam by měla asociace směřovat. Jelikož se mě plány zalíbily výkonnému výboru, v pozici jejího prezidenta jsem nahradil Marka Černoška, který přijal pozici viceprezidenta. Obklopiť jsem se lidmi, kterým mohu absolutně důvěřovat a tak krom

Tým Arrows hraje v Hradci Ligu gentlemanů, již Libor Zbořil (vlevo nahoře) podporuje.

Foto: Miloš Kittler

Jirky Vykoukala mi pomáhá ještě můj partner z naší advokátní kanceláře Pavel Staněk a další kolega Jakub Hlina. Práce se může zdát jednoduchá, prostě chránit hráče většinou při sporech proti majitelům klubů. V tomto to ale není.

V čem tedy?

Můj úkol je zajistit změnu, aby nás majitelé klubů už nebrali jako tzv. kvazioborovou organizaci, která majitelům klubů hází jen klacky pod nohy, ale aby byla hráčská asociace vnímána jako subjekt, který se chce podílet na pozitivním vývoji českého ledního hokeje, a který by měl být partnerem hokejového svazu a majitelů klubů, který by mohl dotčeným orgánům pomoci při prosazování a zajištění nejen práv hráčů, ale i jejich povinností, a to zejména v této šlehané době, mající negativní vliv na chod českého hokeje.

Jak na to?

Chceme se podílet při vzájemném dialogu o nalezení shody při řešení aktuálních problémů, dopadajících nejen na kluby, ale i na hráče. Určitě udělám maximum, aby nepříznivé ekonomické situace v klubech nebyly řešeny jen snižováním odměn hráčů, a tak aby nezůstal Černý Petr v rukou jen hráčů. Dle mého si každý musí ze svého koláče něco ukrojit, ale nesmí to odnést jen hráči, a o tom je potřeba vést dialog.

Dríve jste se držel zpátky. Proč jste v posledních dvou letech začal výrazněji vstupovat do hokejového prostředí?

Jak jsem uvedl, z kolektivních sportů miluji nejvíce fotbal a hokej a za poslední roky se na mne obrátilo s žádostí o zastupování mnoho profisportovců i klubů. I když moji nejbližší vědí, že moc neumím bruslit, věci kolem hokeje беру hodně vážně, a jsem přesvědčen, že v hokejovém prostředí je dost věcí, které je nutno změnit, tak aby český hokej dosahoval úspěchů, na které jsme zvyklí. Jsem přesvědčený, že i majitelé klubů naši asociaci berou vážně, protože se nebojíme postavit za kluky při řešení aktuálních problémů.

Kdy se to projevilo konkrétně?

Málokdo ví, ale při první vlně koronaviru v březnu 2020, kdy asi celkem 7 hráčů dostalo okamžitou výpověď ze strany tří klubů kvůli covidu – vyšší moci, jsme podali návrhy ke Smírčí komisi ČSLH na zneplatnění výpovědí. Mnoho majitelů klubů čekalo na výsledek těchto sporů. I když nám nikdo nedával šanci na úspěch, vyhráli jsme všechny spory. Vůbec si nedokážu představit situaci, kdybychom prohráli. Zcela jistě by to rozpoutalo obrovskou vlnu dalších výpovědí v rámci extraligových klubů, ale tak se naštěstí nestalo a výsledek sporů přesvědčil majitele klubů s hráči vyjednávat. Můj cíl je však nedemonstrovat sílu tým, že o všem špatném se budeme soudit – zájem je přesvědčit majitele klubů, aby nás přizvali ke stolu a s námi našli kompromisní řešení problémových témat.

Do sporu jste se dostali i s Mountfieldem, že?

Není tajemstvím, že první výpovědi odešli z Hradce, mého srdcového klubu, a proto jsem velmi těžce nesl, že klub neměl zájem s hráči a s námi jednat o smírném vyřešení sporu, jak se tomu stalo v jiných klubech extraligy. Jelikož s námi nikdo nechtl jednat, museli jsme vše řešit před smírčí komisí, protože jinak by nebylo možno klubům pomoci.

Dají se porovnávat fotbalové a hokejové kauzy?

Na první pohled se může zdát, že spory ve fotbale či v hokeji musí být podobné. To možná ano, ale

prostředí je absolutně jiné. Dle mého situace ve fotbale je mnohem dále a hokej hodně zaostává. Je zde hodně rozdílů, např. ve fotbale máte dvouinstanční řízení a proti rozhodnutí se můžete odvolat k odvolacímu orgánu FAČR. V hokeji je jen jednoinstanční řízení a proti rozhodnutí se už odvolat nemůžete a můžete jít jen k obecnému soudu. Ve fotbale rozhodují nezávislí právníci ze Sboru rozhodců, v hokeji smírčí komise v čele s ředitelem extraligy.

V čem je fotbal ještě dál?

Ve fotbale je již mnoho sporů historicky rozhodnuto a kluby i hráči vědí, jak se chovat, protože v opačném případě vědí, jak bude rozhodnuto. V hokeji je to jiné a věřím, že i díky práci hráčské asociace vznikají důležitá nová rozhodnutí, která mohou eliminovat budoucí spory. Ve fotbale jsem nezaznamenal, že by klub dal hráči výpověď kvůli covidu, v hokeji to bylo jinak a věřím, že se tak již nestane. Je ale pozitivní, že jak ve fotbale, tak v hokeji máte prostor se bránit a uplatnit svá práva.

Jednu věc mají oba sporty společnou - a to je fakt, že jsou hráči OSVČ. Je to podle vás správné?

Bohužel toto je věčné téma, ale již mnoho let je to neřešitelné. V naší zemi není legislativa, která by tento stav změnila. Zákoník práce není možný na kolektivní sportovce aplikovat, zákon o sportu nic

Libor Zbořil je prezident České asociace hráčů ledního hokeje.

Foto: Archiv L. Z.

neřeší, a proto postavení hráče jako OSVČ může trvat ještě dlouho. Dokud se nezmění legislativa, tak nezbývá nic jiného, než apelovat na úpravu hráčských smluv, tak aby vzájemná práva a povinnosti hráčů a klubů se více vyvážila. I v tomto je obrovský rozdíl v hokeji a ve fotbale.

V čem?

Mezinárodní fotbalové orgány vyvíjí tlak na národní fotbalové svazy za účelem zajištění větší právní ochrany hráčů, a tak je i v naší republice. Právní ochrana fotbalistů je u nás mnohem větší než hokejistů. V hokeji existuje vzorová hráčská smlouva, a pokud hráč chce hrát hokej v Čechách, musí se podílet a smlouvu podepsat. Již mnohokrát jsem veřejně prezentoval svůj názor, že jako právníkovi se mi vzorová hráčská smlouva v hokeji vůbec nelíbí, a že je absolutně nevyvážená. Není tajemstvím, že o tom co je v

Libor Zbořil s obráncem Detroitu Red Wings Filipem Hronkem.

Foto: Archiv L. Z.

hráčské smlouvě, rozhodují majitelé klubů bez jakéhokoliv vlivu hráčů či hráčské asociace. Bohužel IIHF žádný tlak na svazové orgány nevyvíjí a vůbec je nezajímá, že Česko je jednou z mála zemí, kde nejsou hráči v pozici zaměstnanců. Myslím ale, že i v hokeji na toto téma se dá vést dialog a tím zlepšit právní ochranu hokejistů, jak je tomu ve fotbale.

Váš syn hraje v FC Hradec. Má fotbalovou budoucnost?

Zajímavá otázka. Myslím, že Matyáš má hodně podobných názorů jako já. Právě prvním rokem studuje právnickou fakultu v Plzni a stále je hráčem FC Hradec Králové, kde hraje za hradecké béčko. Měl zájem o hostování v některém z klubů na Plzeňsku, ale bohužel kvůli covidu ještě v Plzni ani jednou nebyl, a tudíž jeho budoucnost jinde se oddálila. Studuje distančně jako ostatní a když může, tak trénuje v Hradci. Vůbec mu nezdávidim, ale vím, že šikovný sakra je a bude jen na něm, jak se se vším popere. Určitě nebude zpívající právník, ale byl bych rád, kdyby obě aktivity spojil a hlavně zvládl.

Cepoval jste ho?

To určitě, ale nikdy ne tak, že fotbal je na prvním místě a tomu se musí vše podřídit. Vždy věděl, že vzdělání je na prvním místě. Znám můj životní příběh, kdy jsem musel ukončit kariéru fotbalisty kvůli zranění a měl jsem tu výhodu, že jsem se mohl věnovat práci. Znám hodně příběhů, kdy se hráč bez vzdělání zraní a má obrovský problém si najít práci. Myslím, že každý potřebuje nějaké to cepování, než si sám v hlavě urovná priority. Teď mu je už 19 a vše má ve svých rukou.

FC Hradec hraje o postup do ligy. Věříte v něj? Fandíte?

Votroci? Jestli fandím? Mám dva srdcové kluby, ve fotbale hradecké Votroky a v hokeji taktéž hradecký klub. Nic jiného, žádný druhý klub není, jen Hradec a držím mu neskutečně palce a věřím, že do ligy patří.

Objevuje se názor, že na současném stadionu nemá cenu hrát ligu. Co na něj říkáte?

Je mi smutno, asi jako každému fanoušku fotbalu. Taky ale vím, že bez stadionu to bude těžké. Je nutno už co nejdříve vše po mnoha letech vyřešit, stadion postavit a nastartovat u nás

novou éru. Nový stadion přinese určitě další sponzory a tím i více peněz na pokrytí všeho potřebného. Hradec si určitě zaslouží dvě nejvyšší soutěže, a to jak ve fotbale, tak v hokeji.

V Hradci jste také partnerem Ligy gentlemanů. Co vás k tomu vedlo?

V době, kdy jsem byl osloven s žádostí o podporu Ligy gentlemanů, jsem občas rekreačně ještě hrával fotbal, a tak jsem chtěl zabít dvě mouchy jednou ranou. Podpořím tuto ligu, která nese název naší advokátní kanceláře ARROWS Liga gentlemanů a s pomocí kamarádů založím klub, ve kterém, jakožto majitel, si budu moci zahrát, protože si mne nikdo nedovolí vyhodit či nepostavit. (směje se) Samozřejmě se mně líbila hlavní myšlenka, a to zapojit do hry hráče čtyřicet plus a taky, že mne na hřišti nebudou ztrapňovat mladší kluci, kterým jsem stačil vždy jen pár minut. V současné době již nehraju, ale liga naší podporu určitě má.

Jak prožíváte současnou situaci, kdy není možné sportovat?

Není možno sportovat? Určitě možnosti je dost. Minimálně venku každý se může jet projet na kole či si zaběhat či dát rychlochůzi. Já mám výhodu, že mám domácí fitko a přítelkyni, která se mnou každý den cvičí. Každé ráno vstávám před 6 hodinou a ve fitku strávím asi semedesát minut. Když je prostor, to samé si dám i večer a tak 2-3 týdně plavu. Je to jenom na každém z nás.

Myslíte, že rok bez sportu hodně ovlivní nynější děti a mládež?

Stoprocentně. Mám devatenáctiletého kluka a patnáctiletou holku, která hraje volejbal. Je mi jich neskutečně líto, protože chtějí sportovat, ale nemohou, chtějí být v partě s kamarády, ale nemohou. Jestli tato situace bude trvat déle, tak jen mohu doufat, že nezapomenou na své návyky. Doma je určitě i v této době vedu ke sportu a i přes hádky prostě musí něco dělat. Je taky hrozné, když vidím některé z jejich vrstevníků, jak nabírají na váze a toto určitě není dobře.

(fvk)

Pauza? Přemýšlím, jestli ještě najdu chuť hrát

Třináct zápasů, dvě branky. To je vizitka Marka Jandíka v nejvyšší fotbalové soutěži. Dnes již velmi zkušený obránce Police nad Metují s minulostí v Náchodě, Pardubicích, Vítkovicích či Hradci Králové mluví nejen o letošní sezoně krajského přeboru, v jejímž průběhu svěřenci Lubomíra Jansy stihli nasbírat už čtyřicet bodů a vévodí tabulce.

Marku, Polici odehraná kola sezony vyšla náramně. Mrzí vás o to víc, že byla soutěž přerušena?

Přišlo mi, že nám to někdo udělal naschvál. Ty odehrané zápasy se opravdu vydařily, a věřím, že bychom tak i pokračovali. Ale bohužel... Určitě mě to hodně mrzí.

Chybí vám fotbal? Jak trávíte čas bez něj?

Jednu chvíli mi to opravdu chybělo. Už jen ta klasika se o víkendu sejít, zahrát si, dát si pívko a pokecat... Teď už jsem si asi zvykl na neděle bez fotbalu. Víkend trávím s přítelkyní a dětmi. Snažíme se najít různé aktivity, přírodu nám snad nemůže nikdo zakázat.

Jste velkou oporou Police, spoluhráči vás respektují. Jak vnímáte svou úlohu v týmu?

Cítím se jako součást týmu, kterému se opravdu daří. Teď už to můžu odehrát jen mluvením, protože žádného útočníka nechytím... Naštěstí to funguje.

Na pozici stopera nastupujete po

boku výrazně mladšího kolegy Routka. Jak se vám s ním hraje?

To zní blbě - s výrazně mladším (usměje se). Má už taky zkušenosti, zvykli jsme si na sebe rychle a funguje to skvěle.

Co je klíčovým atributem polickeho úspěchu?

Musím říct, že jsme si jako parta sedli výborně. Ale ono kdokoliv do Police přijde, tak zapadne. Na prvním místě jsou jednoznačně fanoušci v čele s fan clubem. To je neuvěřitelný, jakou atmosféru nám dokáží vytvořit. Klobouk dolů!

Jaké má Police aktuální cíle?

Náš cíl byl zachránit se - to se povedlo. Do zápasu jdeme vždy s pokorou, což nám nařizuje předseda Karel Klimeš. A něco na tom je... Co se bude dít do budoucna, to zatím neví nikdo z nás.

V minulosti jste si zahrál nejvyšší soutěž. Jak na to období vzpomínáte?

Vždycky byl můj sen zahrát si nejvyšší soutěž. Po dlouhé době v druhé lize se to povedlo a jsou to nádherné zážitky. Někdy si dokonce ještě pouštím zápas, kdy jsem dal dva góly.

Máte slušnou ligovou bilanci - 13 zápasů a dva góly.

Ani jsem nevěděl, kolik přesně mám

Marek Jandík je jedním z tahounů Police.

Foto: Archiv M. J

startů. Myslel jsem, že jich je tak osm...

Udělal byste zpětně v kariéře něco jinak?

Takhle jsem nikdy nepřemýšlel. Všechno jsem si vypracoval sám, takže bych nic neměnil.

Jak dlouho plánujete ještě hrát? Může u vás hrát nějakou roli dlouhá pauza od fotbalu?

Poslední dobou přemýšlím, jestli vůbec po té pauze najdu ještě chuť. Měl jsem tuhle sezonu nejvyšší cíl, což se zřejmě

nepovede. A buď ví, jestli se něco tento rok začne. Těžko říct, jestli budu pokračovat.

Kdy se podle vás fotbalový kolotoč na krajských trávnících zase rozjede?

Nevim, co očekávat, ale myslím si, že budou mít týmy problémy dát do kupy jedenáct hráčů. Samozřejmě doufám, že se začne co nejdřív. Nevěřím, že se sezona dohraje. I když bych si to přál.

(pvh)

PARTNEŘI OFS NÁCHOD

PROTEKTORY • PNEUMATIKY
PNEUSERVIS • AUTOSERVIS

Dělejte s námi svět krásnější

Péče o vaši zdraví

nadační fond
Bělobrádek

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Přehledy a cukrářský Náchod, s.r.o.

JAKO
LIVING SPORTS

VANEL
NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ
TEL.: 491 474 999, 777 555 999

KT Laštovic

náchodský deník

Veba

LEGEA
www.legea.cz

Fotbal
v kraji

MAREK JANDÍK

Narozen: 19. dubna 1985 v Náchodě.

Výška/váha: 187 cm/86 kg.

Hráčská kariéra:

Police nad Metují, Náchod, Pardubice, Jakubčovice, Vítkovice, Sokolov, Náchod, Hradec Králové, Police nad Metují.

Největší úspěchy:

starty a góly v první lize, postupy s Policí z 1. B třídy a 1. A třídy.

PETR PRŮCHA, TRENÉR RMSK CIDLINA:

Situace? Obří průser. Chci vylepšit druhé místo

Na krajských fotbalových trávnících a nejen na nich velice známá a respektovaná persona. Bývalého skvělého útočníka Petra Průchu netřeba dlouho představovat. Nyní vede ve Votroch krajském přeboru novobydžovskou Cidlinu. „Bude to rychlé a pekelné,“ předjímá sedmačtyřicetiletý kouč směrem k návratu na trávník, který je zatím v nedohlednu.

Jak prožíváte tohle zvláštní období a jak moc vám fotbal chybí?

Samozřejmě pro každého pořádného fotbalistu nebo trenéra je tohle období velice těžké. Nejhorší na tom je, že minulý rok na jaře alespoň člověk věděl, že se to nějakým způsobem hýbe, věděl zhruba, kdy se znovu na hřiště vyběhne. Navíc nebyl z té doby tak unavený, skleslý a unylý. Věděl, že se k fotbalu dříve nebo později vrátí. V této době bohužel, i pro některé hloupé výroky našich nejvyšších představitelů, opravdu neví, na čem je. Sportovat, i vzhledem k imunitě, by se mělo. Doufám, že se sezona alespoň v nějaké části rozjede.

Novobydžovský „A“ tým rozjel sezonu velmi slušně. Panovala s jednadvaceti body po devíti zápasech spokojenost?

Jsem u týmu čtvrtou sezonu, jednou jsem byl pátý, pak druhý, pak v nedohrané sezoně druhý a nyní jsme opět druhí. Sedm vítězství, dvě prohry, asi to má být tak, jak to je. Prohry mě mrzely, hlavně ta doma s Libčany mě strašila dodnes. Ale jsem rád, že tým se i přes porážky dokázal vždy kvalitně připravit na další zápas a dokázal ho vždy vyhrát. Kdybychom byli na prvním místě, byl bych spokojenější. Pokračujte.

Co nám vzalo vítr z plachet, je ta pauza kolem 10. října, jelikož můj mladý tým měl konec podzimu vždy silný a posledních pět podzimních kol jsme za mého působení vždy vyhráli.

Co může ta dlouhá pauza způsobit?

To, co se doted děje, je obří průser. U svých svěřenců zatím nevím o nikom, kdo by ve fotbale nechtěl pokračovat. Je to asi tím, že ti kluci mají už nějaké návyky. Troufám

si tvrdit, že ze 70 procent chodí všichni běhat nebo si individuálně zahrát fotbalík. Ale chápu a myslím si, že u ostatních týmů a hráčů starších ročníků nějaký úbytek asi bude. Jinak ale opravdu moc nevím, co od toho očekávat.

Vaši svěřenci se mají možnost fyzicky připravovat pod vedením Igora Ročina. Jaká je účast na online trénincích?

Igorovi Ročínovi jsem vděčný a veřejně mu tímto děkuji, že je schopen tyto online tréninky dělat. Je to defakto jediná možnost, jak se teď připravovat nějak kolektivně. Tréninky jsou skvělé, pokaždé jiné, i já mám devadesátiprocentní účast na trénincích. Až na jaře vyběhneme, tak si jistě všimnete mých břišáků, které budou opravdu namakané. To ale jen na odlehčenou (usměje se). Od kluků jsem na tréninky neslyšel ani jeden negativní ohlas.

Co si od online tréninků slibujete?

To, že kluci poznají i více způsobů trénování. Hodně se tu zaměřujeme na břišní, zádomé či stehenní svaly. Jsou to věci, které fotbalista potřebuje. A během sezony se jim tolik nevěnuje. Ale chceme samozřejmě být hlavně na hřišti.

Vnímáte to tak, že může mít teď Nový Bydžov oproti ostatním v krajském přeboru výhodu?

Toť otázka. Myslím si, že v této době se mančafy krajského přeboru z padesáti procent online určitě připravují. Co vím, tak Igor Ročín nedělá jenom Bydžov, ale vím třeba i o Slavii HK. Krajský přebor už není žádná pralesní liga. Zásadnější bude, zda si kluci dokáží sami zatrénovat, proběhnout se. V tomhle bychom asi mohli mít lehkou výhodu, ale třeba jsou v

Petr Průcha, bývalý prvoligový útočník.

Foto: Archiv P. P.

klubech uvědomili více než my. Nová a nová nařízení mi trochu berou vítr z plachet, přiznávám. Budu tedy v očekávání, zda se něco pohne.

Jaký očekáváte scénář letošní sezony?

Letošní sezona se určitě nedohraje. Teď už je skoro jasné, že se nám smrškla na šest kol, které se mají dohrávat z podzimní části. Jestli to je spravedlivé nebo ne? Prostě to tak je. Doufejme, že se aspoň šest kol dohraje a budou se moci dělat postupy, sestupy. Hrozně by mě mrzelo, kdyby to zůstalo tak, jak to je.

Brali byste v Bydžově divízi?

Před sezonou to bylo jasně deklarované. Řekli jsme, že mančaft ambice má. Kdyby byl první, tak by divízi bral určitě. Tímto znovu apeluji na moje kluky, že ta rychlopříprava bude hodně důležitá. Jedním zápasem můžeme ztratit celou sezonu. Omyl v šesti kolech se nebude odpouštět. Bude to rychlé a pekelné.

Jak dlouho potřebují hráči společně trénovat, aby se mohli opět zapojit do

mistrovských zápasů?

Myslím, že minimálně tři týdny bude každý tým potřebovat. Zranění budou stejně, protože ta pauza je strašně dlouhá. A kdo se sám nepřipravuje a dělá minimum, tak i ty tři týdny budou málo. Víc času ale asi amatérský tým nedostane. Určitě sledujete ligové dění, však jste v minulosti kopal druhou i první ligu. Komu fandíte?

Nemám úplně tým, který bych „žral“ a hádal se kvůli němu. Z toho už jsem vyrostl. Velice sympatické mi jsou Pardubice. Jsem moc rád, že se jim daří. Tvrdím, že daleko těžší bude pro ně druhá sezona v nejvyšší soutěži. Zažil jsem to v Blšanech, kdy jsme postoupili do první ligy a defakto hned další sezonu hráli až do posledního kola o pohár. Pak už to bylo horší. Pardubice začaly od píky, vypracovaly se převážně se svými hráči i trenéry. Zkrátka za málo peněz hodně muziky.

Co říkáte na hradecké Votroky? Postoupí do první ligy?

Hradec je prostě Hradec. Kdybych se měl vsadit, tak řeknu, že Pardubice budou mít dříve stadion než Hradec, a to hovoří za vše. Vzhledem k okolnostem, které v druhé lize panují, Hradec postoupí, ale nebude to mít vůbec jednoduché. Druhá liga je těžká soutěž. (pvh)

RMSK Cidlina Nový Bydžov „A“ tým | 2020/2021

Nový Bydžov má v krajském přeboru nejvyšší ambice.

Foto: Cidlina

Ted' budu rád, když se týmy zase dají do pohybu

Starosta města zároveň předsedou klubu. Rozhodně žádná tradiční věc. V Broumově je to však v současnosti jasně daný fakt. „Nijak se to nevylučuje,“ říká Jaroslav Bitnar. Jak pohlíží na současnou situaci kolem fotbalu a jak hodnotí dosavadní výsledkovou bídu týmu mužů v letošní sezoně AM GnoI 1. A třídě?

Jak dlouho už u fotbalu a u klubu jako takového působíte?

Teprve chvíli. Dostal jsem se k tomu přes syna, který tady hrál od mládežnických kategorií.

Jak se dá skloubit pozice starosty města a předsedy zdejšího fotbalu?

Myslím, že v pohodě, to se nijak nevylučuje.

Amatérský fotbal aktuálně zažívá něco, co ještě nikdy nezažil. Jak se s touto situací pere Broumov?

Myslím si, že úplně stejně jako všude jinde. Nemyslím si, že by Broumov byla nějaká výjimka. Nesmíme ven, nesmíme trénovat, hráči a trenéři na to mají různé názory, většinou to všichni cítíme jako špatné rozhodnutí, ale pokud by to mělo zachránit byť jenom jeden lidský život, má to smysl.

Jak jste spokojený s aktuálním stavem broumovského fotbalu?

Rozjezd soutěže nic moc, zejména debakl v Solnici, ale to už je dávno zapomenuto. My tady na konci světa nemáme mnoho šancí získat posily, takže hrajeme s tím, co jsme si sami odchovali. A s tím jsme spokojeni. Vždy to může být lepší, ale i horší, tedy

máme, co máme a s tím hrajeme to, co hrajeme. Já jsem optimista a věřím v lepší zítřky.

A týmu můžu úvodní kola 1. A třídy nevyšla. Čím si to vysvětlujete?

Už si ani nepamatuji, kdy jsem byl v Broumově naposledy na fotbale, tedy nemá cenu něco hodnotit. Uvidíme, co bude po prázdninách, jestli se vůbec dáme dohromady. Jestli se chlapi sejdou v plném počtu.

Co je potřeba zlepšit, aby se tým opět dostal do horních pater tabulky?

To bych za dané situace vůbec nechtěl hodnotit. Samozřejmě by to bylo hezké, ale v tuhle chvíli budu rád, když se vůbec bude hrát a když se všechny týmy od dětí po chlapy dají zase do pohybu.

Pracujete v tomto období na nějakých nových jménech v kádru?

Všechno je v klidu a tak nějak všechno „spí“. Uvidíme.

V Broumově došlo k rekonstrukci hřiště. Můžete ji stručně popsat?

Ano, ještě před touto nedobrou dobou jsme si podali žádost na MŠMT a byli jsme podpořeni. Zbytek dopla-

Jaroslav Bitnar, předseda broumovského klubu.

Foto: Archiv J. B.

ilo město. V Broumově jsme nikdy neměli druhé hřiště, a tak se vše odehrávalo na hlavním hřišti - přes týden tréninky všech kategorií a o víkendou soutěže. To se samozřejmě projevilo na kvalitě herní plochy. Ted' máme nové hřiště, ale trénovat se nesmí.

Máte zprávy, zda se hráči během pauzy alespoň částečně udržují v kondici?

Kdybych měl přiznat, že chodí běhat a občas si kopnou do míče, tak by to bylo flagrantní porušení vládních nařízení. Tedy samozřejmě sedí doma a neopouští katastr našeho města. Protože i naše „umělka“ je v katastru sousední vesnice. Navíc máme tady spoustu všímavých občanů, kteří okamžitě volají policii, kdyby náhodou došlo k tomu, že se náhodou sejdou skupinka hráčů. (pvh)

V A třídě se Broumov poměřil také s Jaroměří.

Foto: Václav Mlejnek

PAVEL MACHÁT, ZÁLOŽNÍK NOVÉ PAKY:

Je to moc dlouhé, fotbal nám všem chybí

Sezonu rozehráli výborně. Z druhého místa tabulky skupiny A JAKO I. B třídy mohou směle pomýšlet i na postup. Novopačtí fotbalisté proto napjatě sledují, jestli budou moci sezonu dohrát. Výjimkou není ani zkušený záložník Pavel Machát, jenž po návratu z Lázních Bělohradu patří do základní sestavy ambiciózního celku.

Pavle, jak prožíváte tohle dlouhé období bez fotbalu?

Prožívám to asi jako každý sportovec, který má svůj sport rád a nemůže ho dělat. Už je to dlouhé a fotbal mi chybí. Na druhou stranu chápu, že situace ohledně pandemie je vážná. Aby se zlepšila, je nutné pro to něco dělat, ale také doufám, že se vše co nejdřívelepší a my budeme moci vyběhnout na hřiště.

Snažíte se udržovat nějak v kondici?

Chodím běhat a občas si doma zacvičím, ale to je tak všechno, co se asi dělat dá. Trénink s balonem to není.

Jste v kontaktu se svými spoluhráči, i když se zrovna nehraje?

Bohužel nijak zvlášť. Byli jsme zvyklí se vidat na trénincích, zápasech a stmelovat kolektiv v přílehlých "restauračních zařízeních", ale v tuhle chvíli je vše z toho zakázané, takže je těžké být nějakým způsobem v kontaktu.

Může mít takhle dlouhá pauza

na fotbal v Nové Pace nějaký vliv?

Myslím si, že minimální. Jakmile nám bude umožněno hrát a trénovat, tak vše spadne do starých kolejí a rychle se najede na to, kde jsme skončili.

Co podle vás znamená pauza pro mladé děti, které nemohou trénovat a nerozvíjí se jejich talent?

Tady si myslím, že je velký problém. Hodně dětí, které byly zvyklé fotbal hrát a vlastně obecně dělat nějaký sport, si navykly na jiný režim a nebude se jim chtít vracet. Můj názor je takový, že alespoň dětem by mělo být umožněno trénovat.

Vy jste na podzim stihli odehrát devět zápasů. V I. B třídě vám patří druhé místo. Jak jste byl s výsledky spokojen?

Samozřejmě vždy by mohlo být lépe, pár zápasů se nám úplně nevydařilo, tak jak bychom chtěli, čímž jsme ztratili potřebné body. Ale dle mého názoru druhá příčka není špatná.

Chtěli byste v Nové Pace zaú-

Pavel Machát (uprostřed) patří mezi klíčové opory týmu z Nové Paky.

Foto: 1.FK Nová Paka

točit na postup?

Chtěli bychom postoupit, je to takový náš cíl. Aspirantů na postup je více, takže uvidíme, zda se nám to podaří.

Věříte, že se ještě na jaře začne?

Doufám v to, ale jsem realista. Byl bych rád za cokoliv. I kdyby se sezona znovu nespustila, aby bylo umožněno alespoň nějakým způsobem trénovat.

Jste fanouškem Barcelony, které se v posledních letech přilíši nedaří, jak to vnímáte?

Barcelona v tuhle chvíli nezažívá

dobré období. Můj názor je takový, že si drží hráče, kteří už tam nemají, co dělat. Měli by obměnit kádr a začít týmově makat, jako tomu bylo dříve.

Co říkáte na postup Slavie přes silný Leicester? Postoupí i dál?

Tohle byla senzace a ukázkový týmový výkon Slavie. Kluci dělali jeden za druhého, což jim přineslo postup. Co se týče dalších zápasů, tak si myslím, že los je velmi přijatelný. Když budou makat jako v zápase s Leicestrem, mají šanci na další postup.

(vek)

V roce 2016 postoupil tým Nové Paky do I. B třídy. Teď bych chtěl zase o krok výš.

Foto: 1.FK Nová Paka

MICHAL ČERNÝ, ZÁLOŽNÍK NOVÉHO HK:

Slíbil jsem dva postupy. A to bych rád dodržel

V kariéře prošel vícero klubů, ovšem nejvíce o sobě dal vědět v Libčanech. V týmu Kohoutů strávil zhruba deset let a zažil tu velmi úspěšné časy. Zkušený středopolař Michal Černý nyní hájí barvy Nového Hradce Králové a doufá, že v letošní sezoně už bude moci s týmem oslavit vytoužený postup z JAKO I. B třídy. „Je tu parta kluků, která chce vyhrávat,“ potvrzuje osmatřicetiletý záložník.

Michale, Novému Hradci prvních devět kol vyšlo náramně. Jak moc mrzí přerušení soutěže?

Soutěž jsme rozehráli podle našich představ a plánu, je jen škoda přerušení. Myslím, že přerušení soutěží mrzí každého, kdo „fotbaluje“ od malička a bohužel nemůže. Snad situace a naše vláda nás někdy na hřiště pustí.

Netajíte se postupovými ambicemi, plány ale můžou dostat vážné trhliny, pokud se sezona nedohraje.

Ano, naše ambice jsou postoupit do krajského přeboru a vrátit na

Nový Hradec to, co tam patří. Bohužel už loňská sezona nám to díky covidu-19 nedovolila, a tak doufáme, že ta letošní nebude ukončena předčasně.

Jaký očekáváte scénář letošní sezony?

Kdyby se mohlo hrát, tak bych očekával plný počet bodů a neuvěřitelné množství vstřelených gólů. Díky situaci, která je, musíme doufat v dohrání zbytku zápasů, které se měly dohrát do poloviny soutěže, a těšit se na postupové oslavy.

Udržíte se teď nějak v kondici?

Pauza je nemilá věc, ale každý se s tím vyrovnává jinak. Já jsem člověk, který nevydrží bez pohybu, tak bohužel i já jsem začal běhat a máme na Novém Hradci partu lidí, se kterou objíždíme travnaté plochy po Hradci a dokud na nás přející lidé nezavolají policii, tak hrajeme fotbálky.

Jaké následky může mít pro amatérský fotbal dlouhá pauza?

Myslím, že pro malé vesnické kluby může být katastrofální. Fotbal tam hrají starší hráči, kteří na fotbalu vyrůstali, měli partu a chodili po tréninku na pivo. Tito hráči už nebudou mít dle mého moc chutí po roce opět začínat a mladých hráčů, co mají rádi fotbal, je málo. Budeme jen doufat, že se pletu a fotbal bude díky F-evoluci čistě vzkvétat.

Jaký je tým v Novém HK? Na

co může mít?

Na Novém Hradci je nyní parta kluků, která chce vyhrávat a postupovat. Sešla se zde zkušenost, dravé a šikovné mládí a hlavně chceme „fotbalovat“. Je skvělé, že i trenér Kolář má na fotbal stejný pohled.

Vraťme se k odehraným utkáním sezony, jak je hodnotíte?

Odehraná část sezony mně strašně bavila. Díky klukům, kteří chodili na tréninky cca v 20 lidech a trénování je bavilo. Výsledkem toho byly naše vítězství a oslavy, které dělají náš amatérský fotbal fotbalem.

Fanoušci vás znají hlavně z působení v Libčanech. Jak na Kohouty vzpomínáte?

V Libčanech jsem odehrál asi deset let a byly to nádherné časy. Měli jsme perfektní partu kluků, které bavil fotbal, a chtěli jsme se spolu bavit nejen fotbalem. Ještě nemůžu zapomenout na libčanské fanoušky, kteří neměli v kraji konkurenci a mě snad měli i rádi. Libčany mám v srdci a sleduji každý zápas. S kapitánem Jiříkem a s Rompákem (Patrik Rompotl – pozn. autora) často zápasy do rána rozebíráme.

Jaká sezona v kariéře pro vás byla tou vůbec nejlepší?

Nevim sezonu, ale v divizi v Chocni jsem dal pro mě nenáviděným Pardubicím tři góly. A to mi bylo krásně. Jinak každý postup s SK Libčany byl parádní.

Jaké máte teď fotbalové plány?

Na Novém Hradci jsem slíbil dva postupy, a to bych rád dodržel.

(pvh)

Michal Černý působil také v týmu Kratonoh.

Foto: František Bárta

MICHAL ČERNÝ

Narozen: 12. října 1982 v Hradci Králové.

Hráčská kariéra: SKP Hradec Králové, Olympia HK, SK Třebetice p/O, FC Nový Hradec Králové, FK Agria Choceň, FK Černilov, Sokol Dobřínice, SK Libčany, FC Nový Hradec.

Největší úspěchy: Za Agrii Choceň postup do osmifinále Českého poháru.

Fotbal mi chyběl, trénování mě opravdu baví

Dlouhé roky působil v bundesligovém Freiburgu. Po svém návratu pomohl Pavel Krmaš Hradci zpátky do ligy. Po konci kariéry dělal ve východočeském celku sportovního manažera. Následovala roční pauza od fotbalu, teď se tento výborný fotbalista dal na trenérskou dráhu. V Hradci je asistentem Karla Krejčíka u třetiligového béčka.

Od léta jste asistentem trenéra u rezervního týmu FC Hradec Králové v ČFL, už tedy můžete říct, jak se vám trenérské řemeslo zamlouvá?

Je to tak. Na trenérské pozici působím už téměř tři čtvrtě roku a musím přiznat, že mě trénování opravdu baví.

Máte za sebou bohatou hráčskou kariéru, snažíte se svoje zkušenosti využívat i při trénování?

Určitě. Už jako hráč jsem si uměl představit, že bych se jednou trénováním mohl živit, proto si během celé kariéry zapisoval spoustu poznatků a cvičení, ze kterých nyní hodně čerpám.

Sezona je to kvůli koronaviru hodně divná, ale něco se odehrát stihlo, jak jste byl s výsledky na podzim spokojen?

Spokojený nejsem! K tomu nám rozhodně pár bodů chybí. My se nacházíme na pozicích, které nás odkazují, pokud se sezona dohraje, k boji o záchranu. Jinak si myslím, že máme za sebou některá povedená utkání (Dukla B, Přepěře, Pardubice B), ale také utkání, kde náš výkon měl k ideálu hodně daleko (Zápy, Brozany).

Hlavním trenérem je zkušený kouč Karel Krejčík, jak se vám s ním spolupracuje?

Výborně. Trenér je sice o trochu starší než já, ale duchem je stále mladý. Má spoustu energie. Navíc je to zkušený praktik, takže i po této stránce se od něj mohu učit. Myslím, že se vhodně doplňujeme. Celkově bych řekl, že v celém realizačním týmu, kam kromě nás trenérů ještě patří vedoucí mužstva pan Kalousek a masér Honza Ryšavý, je dobrá chemie.

Před rokem a půl jste v Hradci skončil na pozici sportovního manažera, aby jste měl více času na rodinu. V létě jste se do klubu vrátil, chyběl vám tolik

fotbal?

Chyběl. Jsem rád, že jsem se k němu vrátil. Času na rodinu mám stále dost.

Všechny amatérské soutěže od října bohužel stojí, jak velký problém to může být pro český fotbal?

Nemám kříšťalovou kouli a nevidím do budoucnosti, ale myslím si, že velký. Samotná absence zápasů je nenahraditelná. K tomu připočtete to, že spousta klubů momentálně nemůže kvůli koronavirovým opatřením trénovat, takže už jsou nyní půl roku bez tréninkového procesu. A to vůbec nechci myslet na to, že hodně klubů zjistí, že jim fotbal vlastně ani nechybí, nevrátí se k němu. Tím pádem ubude hráčská základna, některé kluby možná nebudou mít s kým hrát. Ale rád bych se mýlil.

Rezervy mají alespoň tu výhodu, že hráči s profesionální smlouvou mohou trénovat společně, jak v Hradci v těchto dnech trénink vypadá?

Ano, je to výhoda. Trénujeme pondělí až pátek, o víkendu máme volno, protože zápasy hrát nemůžeme.

Jak kluci toto těžké období prožívají?

Samozřejmě těžce. Chybí jim vrchol - zápas. Stejně jako nám trenérům. Ale alespoň můžeme trénovat a nějak se udržívat.

Chybí však zápasové vytížení, může to být do budoucna znát?

Už jsem o tom mluvil výše. Určitě. Zápasu se žádný trénink nevyrovná. To platí pro fotbal stejně jako pro hokej, tenis, atd. Zápas se člověk nejvíce učí, získává zkušenosti, ale i herní kondici. Pokud tam tento element chybí, těžko ho nahradíte.

Opatření se stále zpříšňují, myslíte, že se letošní sezona v ČFL alespoň částečně dohraje?

Netuším. Byl bych samozřejmě

Pavel Krmaš je v Hradci od léta asistentem trenéra rezervního týmu.

Foto: www.fchkc.cz

rád, kdyby tomu tak bylo a soutěž se dohrála (stačí odehrát polovinu utkání), ale spíše si myslím, že už se hrát nebude.

O víkendu se rozběhla jarní část sezony ve druhé lize. Povede se letos Hradci konečně postoupit?

Přál bych si to! Klubům budu držet palce. První liga do Hradce patří!

Vy jste v německém Freiburgu působil osm let. Letos se mu

daří, sledujete ho na dálku?

Samozřejmě. Je to pro mě srdeční záležitost, jsem v kontaktu s lidmi z klubu. Pokud mohu, dívám se na jejich zápasy v televizi. Upřímně řečeno to tak trochu prožívám s nimi. Cíl, čímž byla záchrana v lize, už splnili, teď můžou v klidu sezonu dohrát a třeba se pokusit zabojovat i o evropské poháry. To by byl skvělý úspěch.

(vek)

MILOŠ DVOŘÁK, TRENÉR TRUTNOVA:

Stále nevidím nějaké zlepšení současné situace

Zkrácený podzim se fotbalistům divizního Trutnova příliš nevydařil. Spokojen s výsledky nemohl být ani trenér Miloš Dvořák. Jeho tým v osmi odehraných zápasech získal sedm bodů. Teď to však s dohráním soutěže příliš dobře nevypadá. Jak moc chybí zkušenému koučovi samotný fotbal, o tom se rozpovídal v rozhovoru pro časopis Fotbal v kraji.

Jak prožíváte koronavirové období bez fotbalu?

Asi budu mluvit za všechny. Pro nás, co se kolem fotbalu pohybujeme každý den, víkend, je to už opravdu nekonečné, já bohužel stále nevidím nějaké zlepšení. Jediná záchrana je, že hrají profesionálové. Fotbal běží alespoň v televizi.

Divizní soutěž je od října pozastavena a nevypadá to, že by měla znovu začít, myslíte, že se potřebná polovina soutěže odehraje?

Já osobně si myslím, že se soutěž neodehraje. Pokud se začne, tak mi přijde, že to bude neregulérní, protože nikdo nemůže vědět, kdy znovu nějaký tým, hráč spadne do karantény. Co bude potom? Kdy se zápasy odehrají? To jsou otázky, které musíme brát v potaz. Hrát v týdně by pro všechny kluby bylo velmi složité.

Vy jste na podzim několik zápasů stihli odehrát, jak jste byl s výsledky spokojen?

Začátek soutěže nám bohužel nevyšel podle představ, ale postupně jsme se zvedli herně. S tím přišly i něja-

ké body.

Pro hráče to musí být hodně těžké, když jsou bez fotbalu. Jste s nimi v kontaktu? Jak toto období prožívají?

S hráči komunikujeme. Měli jsme i tréninky, které jsou povoleny (ve dvojicích) právě proto, abychom byli co nejvíce v kontaktu.

Dostávají od vás individuální plány, jak je plnit?

Plány dostali hned při prvním zápasu v prosinci, protože se myslelo, že soutěže se rozběhnou už v lednu. Nejdříve týdně, když se nemohlo trénovat, přišly na řadu třítýdně. Odezva byla, že kluci posílali plnění plánů na email/telefon. Celkově musím říct, že se snaží kondičně připravovat.

Jak velký problém pro sport obecně může takhle dlouhá pauza znamenat?

Obecně se může stát, že spousta hráčů, sportovců v jiném odvětví už ani nezačnou. Někteří zpožehlní, zjistí, že jim to nechybí. A nebo si najdou jiné aktivity.

Pauza se může projevit i po ná-

Trutnovský trenér Miloš Dvořák by se chtěl vrátit zpět do fotbalového záprahu.

Foto: Jiří Petr

vratu na trávníky, kdy hráči nemusí mít tolik natrénováno, obáváte se toho?

Obava tam určitě je, protože hráčům bude chybět herní kondice, i když se budeme snažit kluky připravit. Bude

záležet, jaký nám dá prostor FAČR, ale myslím, že bude chtít dohrát soutěž co nejdříve. Pokud se bude pokračovat v podzimní části, tak to budeme mít hodně složité, protože nás čekají dvě utkání na hřišti soupeře s týmy z popředí tabulky.

Pracujete i v tuto chvíli v Trutnově na případném posílení kádru?

Chceme kádr určitě posílit. Koronavirové období mělo pro nás i jedno pozitivum. Uzdravují se nám hráči, které jsme na začátku soutěže postrádali.

Pokud by se měla sezona dohrávat do poloviny, předpokládám, že vaším cílem bude především záchrana?

Podle postavení v tabulce určitě.

Co jste říkal na výkon Slavie proti Leicesteru? A postoupí podle vás přes Rangers Glasgow?

Po prvním zápase jsem jí moc nevěřil, protože Leicester měl v lize formu a prezentoval se pěknou hrou, rád je sleduji. Sice nejsem slávista, ale v pohárech přeji vždy českému klubu, proto smekám, jak odehráli druhý poločas. Soupeře přehráli ve všech směrech. Pokud udrží momentální formu, mají velkou šanci postoupit. Rangers není lepší než Leicester, ale bude to úplně jiný zápas. (vek)

Na podzim získali fotbalisté Trutnova pouze sedm bodů.

Foto: Jiří Petr

ALEŠ VÁVRA, TRENÉR STARŠÍCH ŽÁKŮ HOŘIC:

Náš cíl? Připravit hráče pro dospělý fotbal

Nikdy nezměnil klub, zůstal mu věrný. Odchovanec hoříckého fotbalu Aleš Vávra je nejen stabilním členem „A“ týmu Jiskry Hořice v krajském přeboru, ale navíc je i dlouholetým mládežnickým trenérem. Nejprve usedl na lavičku nejmladší kategorie a postupně své ovečky dovedl až do kategorie starších žáků. „Kluci udělali obrovský progres,“ pochvaluje si třicetiletý kouč a zároveň záložník Jiskry.

Dostali od vás hráči nějaký plán, jak doma během nucené pauzy trénovat?

Něco málo jsme jim poslali, ale naši svěřenci jsou v telecím věku, tak je těžké je k něčemu motivovat a odtrhnout od počítače.

Co může přerušení soutěží a nemožnost společného trénování způsobit?

Mám obavy, aby nám kluci nezpohodlněli. Přeci jenom teď nemají ani školu a prakticky tak úplně ztrácí pojem o nějakých povinnostech.

Jste v kontaktu s hráči či s jejich rodiči? Jak tráví čas bez fotbalu?

V omezeném kontaktu s některými jsem, nicméně už všichni doufáme, že budeme zase moci společně trénovat. Už je ta pauza moc dlouhá a chvíli to vypadalo, že třeba aspoň omezeně budeme moci trénovat. Ale jak to dopadlo, víme bohužel všichni.

S týmem už pracujete poměrně dlouhou dobu. Jaký progres jste u hráčů zaznamenal?

Jelikož jsem s nimi v podstatě začínal od jejich prvních fotbalových kroků, tak musím říct, že je ten progres neuvěřitelný. Myslím, že se všichni velmi zlepšili ve všech činnostech, nyní už hrají na velkém hřišti a stávají se z nich skuteční fotbalisté. Jen doufám, že ten progres bude i nadále pokračovat.

Co vám z pozice trenéra dělá

největší radost?

Hlavním cílem bylo kluky naučit lásce ke sportu a pohybu obecně. Podle mě je ten vztah k pohybu nejdůležitější a už méně důležité je, že dělají konkrétně fotbal. Největší radost je, když člověk vidí, že kluky baví tréninky a zápasy a mají z fotbalu radost. Výsledky v jejich věku stále nejsou to nejdůležitější. Naším cílem je co nejvíce kluků připravit pro dospělý fotbal a Simču na angažmá v první lize (usměje se).

Jak hodnotíte odehraná utkání týmu v dosavadní sezoně?

Abych pravdu řekl, tak si už pořádně nevzpomínám, jak je to dlouho. Nicméně si obecně myslím, že jsme zvládli přechod na velké hřiště dobře a odehráli dost kvalitních utkání. Naši svěřenci se vždy rvali o vítězství, ať už hráli s kýmkoliv.

Vidíte v týmu potenciál pro budoucí začlenění do dospělého mužstva Jiskry? Ba i do vyšších soutěží?

Dle mého názoru mám v týmu několik talentovaných svěřenců a budeme dělat vše proto, aby se nám je povedlo dovést až do dospělého fotbalu.

Co je pro hráče v tomto věku klíčové?

Právě to, co teď nemůžou. A to je pravidelně trénovat a hrát. Neméně důležitá je dobrá parta, aby společně překonali všechna úskalí.

Očekáváte vinou nucené pauzy úbytek hráčů?

Aleš Vávra vede v Hořicích starší žáky.

Foto: Archiv A. V.

Mám z toho obavy, protože už takhle nás je málo. Doufám, že se nám to vyhne.

Jaké máte trenérské ambice?

Já i moji kolegové chceme co nejvíce kluků dovést do dospělého fotbalu, protože situace v našem klubu je v tomto ohledu velmi špatná. (pvh)

ALEŠ VÁVRA

Narozen: 20. července 1990 v Jičíně.

Hráčská kariéra: Jiskra Hořice.

Trenérská kariéra: Jiskra Hořice (ml. příprava – starší žáci).

Úspěchy: postup s A týmem mužů do krajského přeboru. V trenérské kariéře vítězství v podzimní části skupiny mladších žáků.

Situace je vážná, ale na děti se zapomíná

Během zimy byl stále optimistou, teď už to náhodský kouč Ondřej Nejman s dohráním sezony tak růžově nevidí. Amatérský fotbal kvůli covidu od začátku října stojí a nevypadá to, že by se v nejbližších dnech měl rozběhnout. I přesto se v Náchodě snaží své svěřence stále udržovat ve formě. „Jsem rád, že potkávám kluky v náhodských soupravách venku sportovat. Velký dík patří trenérům za to, že kluky nenechají ve štychu a neustále hledají cesty, výzvy a možnosti, jak kluky udržet v tempu,” říká Nejman.

Je první polovina března, pandemická situace se nelepšší, jste stále optimistou v tom, že se odehraje alespoň potřebný počet zápasů v divizi, kde bojujete o postup?

Na konci roku jsem věřil, že se soutěže rozběhnou. Ale jak čas běží, situace se nelepšší a světlo na konci tunelu je stále v nedohlednu, tak ve mně pesimismus ohledně rozběhnutí soutěží začíná pomalu vítězit. Rád bych se mylil...

Od pondělí se opatření výrazně zpřísnila, ovlivňuje to nějak individuální tréninky hráčů?

Tréninkový proces jede výhradně v individuálním režimu už delší dobu, tak se prakticky i po zpřísnění nezměnil. Změnu vidím v tom, že jsme se hlavně u dospělých na přelomu roku zaměřovali na plánování přípravy vzhledem ke zveřejněným termínům restartu divize (konec ledna), ale jak se vše posouvá, tak nyní můžeme plánovat tak maximálně na období od jedné tiskovky vlády k té další. Snažíme se více odpovědnosti za svou vlastní přípravu přenést na samotné hráče, ale je to i pro ně samotné složité. Honí práci, školu, starají se o rodiny, ale musím před nimi smeknout, že hlavně kluci z áčka jsou v přípravě hodně poctiví.

Pořádáte online tréninky, jak jste s nimi spokojen?

Online prostředí je pro nás jedinou možností, jak se vzájemně vidět, poklábosit, přenést randu z kabiny domů a myslím, že i pro kluky je motivační, když vidí na monitoru, jak spolu s nimi dřou v reálném čase i další spoluhráči. Tato doba je skvělá v tom, že ten kdo bude poctivý a udrží pozitivní myšleni, tak na ní kondičně neskutečně vydělá oproti těm, kteří si rádi sleví a makat se prostě sami nedonutí. Všem určitě chybí hra a herní kondice bude hlavní a jediný moment, který se bude v tréninku po restartu řešit. Hráči si tak musí uvědomit, že na dohánění obecné kondice pak prostě nebude čas. Děláme si randu z toho, že budeme krásně vyřizováni, ale nepřihrajeme si na tři metry.

Jak k nim přistupují hráči napříč kategoriemi?

Pro kategorie mužů, dorostů a starších žáků děláme 2x týdně online kondiční silové tréninky. Skvělí trenéři z U13 Robin Metzner a Martin Škoda vedou

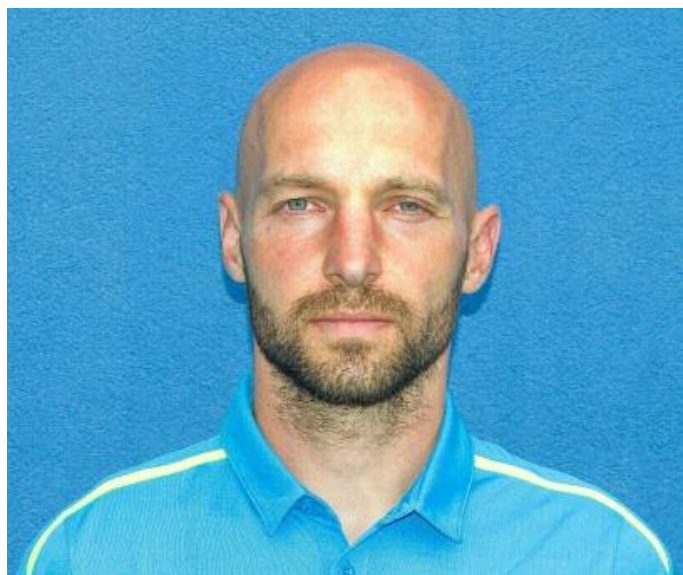
také 2x týdně online cvičení pro mladší kluky zaměřené na koordinaci a posilování s vlastní vahou těla. Pro přípravky a fotbalovou školičku máme pravidelné pondělní zábavné cvičení, s cílem děti hlavně emočně nabit, aby na nich toto období zanechalo co nejmenší následky. Jinak se snažíme kluky vyhnat co nejvíce ven. Pohyb na čerstvém vzduchu bude vždycky lepší než cvičení u počítače. Myslím, že celkově kluci pořád cítí po fotbale hlad, což je dobře. Jsem rád, že potkávám kluky v náhodských soupravách venku sportovat. Velký dík patří trenérům za to, že kluky nenechají ve štychu a neustále hledají cesty, výzvy a možnosti, jak kluky udržet v tempu.

Děti nemůžou už dlouhou dobu společně trénovat, jak negativně to podle vás může ovlivnit český sport?

Tak trochu začnu u minulé odpovědi. Neskutečně důležité teď bude, jak se v dětech podaří všem trenérům probudit lásku ke sportu a pohybu obecně. Děti, které milují sport, toto období nepoznamená, protože pohyb vyhledávají neustále a vždy si ho najdou. Myslím, že si pak každého tréninku a zápasu budou ještě víc vážit. Bojím se toho, že děti, kterým sport zatím v krvi ještě úplně nekoluje, můžou s dlouhou pauzou najít nová lákadla, a zjistí, že jim sport vlastně zas až tak nechybí. Jestli se máme bavit o budování imunity a celkového zdraví dětí, tak by měla vláda daleko víc tlačit na to, aby se mládežnický a školní sport co nejrychleji rozběhl. Situace je vážná, to všichni chápeme, ale na děti se zapomíná. Jsem rád, že se nám daří rozjet v Náchodě projekt „Tělocvik z pokojíčku“, kdy organizujeme pro základní školy online tělocviky. Pro děti je to změna. My alespoň malou špetkou můžeme pomoci školní děti u sportu udržet.

Po dlouhé době byla v Česku alespoň chvíli pořádná zima. Zpestřovali si hráči individuální přípravu i zimními sporty? Kvitoval jste to?

Jasně, jsem rád za každý pohyb, který kluci udělají. Čím pestrší škála, tím lépe. Když se ještě mohlo trénovat, tak kluci zjistili, co je to práce, když si museli před každým tréninkem vyházet zasněžené hřiště. Letošní zimu využilo

Ondřej Nejman vede v Náchodě první mužstvo, navíc je šéftrenérem mládeže.

Foto: FK Náchod

hodně hráčů áčka, ale i mládežníků a trenérů k zimním disciplínám (běžky, skialpy, brusle, turistika, lezectví na ledu). Myslím, že volné víkendy bez zápasů každý využil. Je to hodně o rodičích, ale jsem rád, že se naši trenéři snažili jít příkladem.

Pro rok 2021 jste v Náchodě obdrželi statut Sportovního střediska mládeže, který má v ČR pouze 38 klubů, jak moc si toho ceníte?

Jsem rád a vnímám to jednak jako ocenění kvalitní práce všech lidí v klubu, kteří se o mládežnický fotbal v Náchodě starají, ale i jako velký závazek do budoucna, abychom se neustále zlepšovali a vytvořili co nejlepší podmínky pro přechod kluků do velkého fotbalu. Vedení klubu a všem trenérům patří velký dík za skvělou každodenní práci. Velmi si ceníme i spolupráce s kluby náhodského okresu. Řada kluků z našich žákovských, dorosteneckých a dospělých kategorií dostala fotbalové základy přesně v těchto klubech. Jim a klubovým okresním trenérům patří můj dík a respekt, za dobře odvedenou práci.

Je to dobrá motivace pro všechny trenéry do další práce?

Teď momentálně máme všichni jedno jediné přání statut nestatut... Abychom zase mohli každý den pracovat, vídat se s hráči na tréninku a při zápasech. Myslím, že tahle myšlenka je teď pro všechny trenéry nejenom v FK Náchod ten hlavní motor k tomu, aby udrželi svoji motivaci a pozitivního ducha.

Je to i velký závazek, co byste si jako šéftrenér mládeže přál v

letošním roce vylepšit? Pokud to situace dovolí.

Všichni v klubu si přejeme hlavně začít opět trénovat a vytvářet hráčům i trenérům takové prostředí, kam je bude bavit chodit. Zlepšovat můžeme hodně věcí, čehož jsme si vědomi. Například pracovat na větším metodickém propojení tréninků jednotlivých kategorií napříč klubem. Byl bych rád, kdyby se nám jako v minulých letech, podařilo navýšit naši členskou základnu.

Vím o vás, že přejete Spartě, ale určitě jste sledoval zápas Slavie v Leicesteru. Co jste na skvělý výkon říkal?

Bohužel jsem si před zápasem pustil vládní tiskovku, kde se oznamovalo další zavření země, takže jsem na fotbal neměl v tu chvíli moc náladu. Musím ale říct, že Slavia hraje opravdu moderní evropský fotbal. Trenér Trpišovský umí skvěle připravit tým kondičně a takticky. Hlavní zbraň Slavie momentálně vidím v neskutečně soudržné kabině. Rád sleduju i videa ze zákulisí, kde se krásně ukazuje, jak spolu realizační tým a hráči žijí. Prostě táhnou za jeden provaz. Nikdo si na nic nehraje a společným cílem je pouze úspěch týmu. Nesmírně sympatické mi je i to, že Slavia nehraje alibisticky, ale jezdí prostě vyhrávat i do Leicesteru. Super vzor pro všechny.

Váš pohled na Pavla Vrbu ve Spartě?

Začal skvěle a ukázal, že je nesmírně zkušený a respektovaný trenér. Hráči za ním půjdou. Pro celý český fotbal bude dobře, když se nejenom Slavii, ale i Spartě bude dařit. (vek)

Nemůžete na kluky zavolat: Zopakuj to, to bylo super

Když se v našem časopise objeví fotky z Miletína, můžete si být jistí, že jsou od výborné fotografky Ivy Reichlové, která s nadšením dokumentuje fotbalové dění v rodišti Karla Jaromíra Erbena, kde sama také bydlí. Navíc toho v malebné obci zastává mnohem víc. O focení fotbalu a mnohém jiném se rozprávěla v obsáhlém rozhovoru pro časopis Fotbal v kraji.

Už delší dobu fotíte fotbal v Miletíně, kdy jste s tím začala?

Musela jsem se jít podívat na svoje alba, abych si byla jistá, že to bylo v květnu 2017.

Jak jste se zrovna k focení fotbalu dostala?

Bylo to trochu jinak. Nejdřív jsem si udělala v Praze rekvalifikační kurz Reportér-fotograf. Abych se naučila pořádně fotit. A v té době už začaly první zápasy na našem krásném trávníku. Tak jsem to prostě šla zkusit. Věděla jsem, že přede mnou to tady nikdo nedělal. Bratr (Petr - zakladatel fotbalfoto.cz - pozn. red.) byl samozřejmě ten, kdo mě to všechno po telefonu, smskou nebo e-mailem učil. Každý, kdo fotí fotbal, ví, že hoši na hřišti vám holt u toho balonu těch pár vteřin nepostojí. Nemůžete na ně zavolat: Zopakuj to, to bylo super. Musíte prostě nastavit co nejkratší čas a jet. Fotit celou akci, slzet, když vám nějaká krásná uteče, a doufat, že z toho doma něco uděláte. A to je na tom to úžasné.

Váš bratr toho pro fotbal na Rychnovsku dělá opravdu hodně, co říkáte na jeho zápal?

Bylo pro mne velkým štěstím, že si s bratrem pořád dobře rozumíme a že byl tak trpělivý, když mě to učil. Ví, že fotbalem žije, na Rychnovsku je svým zápletem známý. Je skvělý, že focení i fotbal má jako bezva koníčka. Dělá to už mnoho let a jeho praxe mi moc pomohla. Fandím mu, aby mu to tak dobře šlo i dál.

Společně plňte web www.fotbalfoto.cz, který je v rámci kraje skvělý, navíc vaše fotky jsou vždy v časopisu Fotbal v kraji.

Upřímně řečeno, časopis je opravdu výborný. Jako novinářka, myslím si, to dovedu ocenit i po profesionální stránce. Sama jsem moc ráda, když tam fotky máme. A to si asi umíte představit, jakou radost mají naši fotbalisté, od dětí až po áčko, když se tam objeví, třeba dokonce i na první stránce.

Vy žijete v Miletíně, fotíte tak především tam, co říkáte na to, jak se daří A-týmu?

Fotbal fotím tam, kde jsou naše

mužstva. Jezdím pravidelně na Lázně Bělohrad, kde hrají naše děti a mládež. Za našimi hochy jedu třeba až do Železnice, když je slušné počasí. A jak se jim daří? To vidíme v tabulkách. A taky se na tom podepsal covid, to je jasné.

Fotíte i děti a mládež, lze říci, co vás baví více?

Jak už jsem řekla, fotím všechny naše týmy, když je slušné počasí. Bavím se při každém zápase, a hlavně potom doma, když vidím, co se zase povedlo vyfotit za krkolomné, zemské přitažlivosti protiřečící situace. Dětské týmy se fotí moc pěkně, vždycky z nich mám úplně novou energii. Děti do toho prostě jdou naplno. A je to pak na fotkách vidět. A naši hoši se zase rádi podívají na fotky na Zoneramě. Než jsem přišla do Miletína, žádné takové fotografie neměli.

Podíváte se na fotbal i v televizi? Máte oblíbený tým?

Dívat se na televizi, jak se říká zaplat' pánbůh, zatím nemám vůbec čas. A fotbal mám ráda naživo. O oblíbeném týmu by neměla být asi ani řeč, jasně že Miletín ve všech třídách.

Věříte, že se letošní sezona v kraji dohraje?

Věřit a doufat můžeme. Jak to nakonec dopadne, to uvidíme. Bylo by dobře, kdyby se alespoň mohlo trénovat.

Chybí vám focení fotbalu v těchto měsících, kdy jsou všechny amatérské soutěže přerušeny?

Ráda fotím fotbal, ale když nejsou zápasy, mám jiné aktivity, které mohu dělat, aby mi nic nechybělo. Až se začne trénovat, půjdu fotit třeba i při tréninku. A na zápasy se těším.

Máte velmi zajímavou práci, mohla byste přiblížit, čím vším se zabýváte a jak vás to naplňuje?

Měla jsem 28 let jednu soukromou firmu, předala jsem ji mladším odborníkům. Teď mám už 31 let tu, kterou jsem založila v únoru 1990. Moje „práce“ se ale spíš soustřeďuje na to, co mohu dělat s radostí.

Do Miletína jste se přestěhovala před pár lety, zamilovala jste si rodiště Karla Jaromíra Erbena?

Z Hradce Králové jsem se odstěhovala

Iva Reichlová fotí fotbalové zápasy pro portál fotbalfoto.cz.

Foto: Archiv I. R.

la po 30 letech v září 2016. A Miletín jsem si nevybrala náhodou. Líbilo se mi, že ve městečku s 900 obyvateli aktivně žije asi 18 různých spolků, sdružení, kolektivů. Cení si tady historie a svého slavného rodáka. Dokud to bylo možné, byl tady rušný společenský, kulturní i sportovní život. Pomocí dotací se město postupně zvelebuje. Třeba když jsme konečně dostali dotaci na sokolovnu, hned jinak fotografie ze zápasů vypadaly. Dá se tady fotografovat mnoho zajímavých památek i současných akcí a novinek. Byla to dobrá volba se sem přestěhovat.

Jste v zastupitelstvu, děláte šéfre-

daktorku Sousedských listů, jak to vše stiháte i s prací?

Bylo pro mne ctí, že mě lidé zvolili do zastupitelstva hned po roce bydlení tady. Vzala jsem si na starost kulturní a propagační komisi. A už od poloviny roku 2017 rediguji místní periodikum Sousedské listy. Od minulého roku mám na starost také místní Autokemp Na Vyhliďce. A v těchto dnech připravujeme nový web města. Ráda se učím nové dovednosti a zkouším je v praxi. Jak je zřejmé, na tu televizi opravdu času moc nemám. Ale na fotbalové zápasy se těším a určitě je budu fotit i nadále.

(vek)

POHLED DO HISTORIE:

Pohár OFS Hradec se hraje téměř 50 let

Tradiční soutěží, kterou Okresní fotbalový svaz Hradec Králové pořádá, je pohár dospělých. Jeho historie, kterou se podařilo dopátrat, se datuje do roku 1972, kdy se hrál premiérový ročník **Postupně nesl různé názvy, do ročníku 2018/19 to byl GIST pohár, 48. ročník 2019/20 se hrál jako JAKO pohár, ovšem zůstal nedohrán. Aktuální 49. ročník 2020/21 byl rozehrán jako VOTROK pohár a nezbývá než věřit, že se dohraje.**

I zde prošel pohár různými modely finále a v posledních letech se ustálilo jeho vyvrcholení v krásném sportovním areálu SCM Bavlna v Hradci Králové. V předzápase při neopakovatelné atmosféře nastupují elévy obou finalistů. Minulé finále bylo živě přenášeno na TVCOM a státní hymnu zde již poněkoličkáte zazpívala operní pěvkyně Ema Hubáčková, což byl nezapomenutelný zážitek pro všechny přítomné.

Čtvrtfinále JAKO poháru 2019/20 bylo naplánováno na 8. 4. 2020, kdy se měly hrát tyto zápasy: Boharyně - Chlumec C, Smiřice - Malšova Lhota, Lok. Hradec B - Dobřenice, RMSK Cidlina Nový Bydžov B - Myštěves. Ze známých důvodů pandemie COVID-19 však pohár zůstal nedohrán.

3. kolo čtvrtfinále VOTROK poháru 2020/21 je naplánováno na středu 21. 4. 2021 v 17 hodin (předběžný termín) a utkají se: Malšova Lhota - Roudnice B, Chlumec C - Stěžery, Nechanice - Vysoká B, Lovčice - Klamoš.

Lubomír Douděra

PŘEHLED dosavadních vítězů poháru dospělých OFS Hradec Králové:

1972 Myštěves (1), **1973** Libčany (2), **1974** Dohalice (3), **1975** RH Hradec B (4), **1976** Lhota p. L. (5), **1977** Dobřenice (6), **1978** Kosičky (7), **1979** Dobřenice (8), **1980** Kosičky (9), **1981** Dobřenice (10), **1982** Předměřice (11), **1983** Libčany (12), **1984** Kunčice (13), **1985** Malšova Lhota (14), **1986** Nový Hradec (15), **1987** Nový Bydžov (16), **1988** Slavia Hradec (17), **1989** Lok. Hradec (18), **1990** Slavia Hradec (19), **1991** Montas Hradec (20), **1992** Kobylice (21), **1993** Předměřice (22), **1994** Černilov (23), **1995** Malšova Lhota (24), **1996** Libčany (25), **1997** Lhota p. L. (26), **1998** Třebechovice (27), **1999** Stěžery (28), **2000** Velichovky (29), **2001** Slavia Hradec (30), **2002** Olympia Hradec dor. (31), **2003** Předměřice B (32), **2004** Hlušice (33), **2005** Olympia Hradec dor. (34), **2006** Chlumec B/Klamoš (35), **2007** Dohalice B (36), **2008** Probluz (37), **2009** Chlumec

Zatím poslední vítěz poháru dospělých OFS Hradec Králové byl RMSK Cidlina Nový Bydžov B, když vyhrál GIST pohár v soutěžním ročníku 2018/2119.

Foto: Lubomír Douděra

B/Klamoš (38), **2010** Kobylice (39), **2011/12** Lovčice (40), **2012/13** Stěžery (41), **2013/14** Stěžery (42), **2014/15** Kratonohy B (43), **2015/16** Slavia Hradec B (44), **2016/17**

Skřivany (45), **2017/18** Malšova Lhota (46), **2018/19** RMSK Cidlina Nový Bydžov B (47), **2019/20** (48) nedohráno bez vítěze, **2020/21** (49) byl rozehrán.

PARTNEŘI OFS HRADEC KRÁLOVÉ

Sezona 2020/2021

Na archivním snímku z roku 2016 Milan Příbýl předává mamutí GIST pohár kapitánu Slavie Hradec Janu Mukařovskému, vlevo trenérská legenda Ladislav Škorpiš.

Foto: Lubomír Douděra

Vzpomínky na podzim. Snad se fotbal vrátí

■ 29. srpna: Ve skupině B krajské ligy starších žáků U15 přivítal doma Rychnov nad Kněžnou mužstvo Dobruška/Opočno.

Foto: fotbalfoto.cz - Petr Reichl

■ 5. září: V krajském přeboru mladších žáků se poměřily týmy Miletín/Javorka a Mladé Buky.

Foto: fotbalfoto.cz - Iva Reichlová

■ 12. září: V okresním přeboru Náchodsko zavítaly Martínkovice na hřiště Červeného Kostelce B.

Foto: fotbalfoto.cz - Václav Mlejnek

■ 12. září: Ve skupině B JAKO I. B třídy se utkalo Meziměstí s Opočnem.

Foto: fotbalfoto.cz - Markéta Vlachová

■ 13. září: V Polici nad Metují se hrál šlágr Votrok krajského přeboru - dorazila Cidlina Nový Bydžov.

Foto: fotbalfoto.cz - Miroslav Holub

■ 27. září: V krajské lize starších žáků kategorie U15 se utkalo společenství Vrchlabí/Trutnov B s Dvorem Králové.

Foto: fotbalfoto.cz - Renata Jírová

.... s námi budete vypadat jako jeden tým

Stáhněte si katalog na
www.jakojedenteam.cz

2020

WWW.JAKOJEDENTTEAM.CZ

PRODEJNA TÝMOVÉHO OBLEČENÍ

Nejširší sortiment klubového
oblečení v regionu
Najdete nás : Habrmanova 14
500 02 Hradec Králové